

Sygn. akt IV U 1015/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 25 października 2016 r. Nr (...)

w sprawie M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od M. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1015/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.10.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2, 5 i 6 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 170 ze zm.) odmówił M. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego, albowiem na dzień rozwiązania stosunku pracy ubezpieczona nie osiągnęła wieku 55 lat oraz nie udokumentowała wymaganych 35 lat okresów uprawniających do emerytury. Ponadto, pracodawca ubezpieczonej nie uległ likwidacji. Dlatego też żądanie ubezpieczonej jest niezasadne.

Odwołanie od tej decyzji złożyła ubezpieczona M. M.. Wskazała, iż łączący ją z (...) S. A. w W. stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem przez pracodawcę, a podstawę prawną powyższego stanowił art. 30 par. 1 pkt 2 kp w zw. z art. 10 ustawy z 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2003 r. Nr 90 poz. 844 ze zm.). Przyczynę powyższego stanowiła likwidacja Zakładu Pracy, tj. Zakładu Produkcyjnego w K.. Rozwiązanie stosunku pracy poprzedziły konsultacje pracowników zatrudnionych we wskazanym podmiocie z przedstawicielami ZUS. Ubezpieczona została wówczas poinformowana, że przysługuje jej prawo do świadczenia przedemerytalnego. W związku z tym M. M. twierdziła, iż

jest uprawniona do spornego prawa. Ubezpieczona podnosiła również, że świadczenie przedemerytalne przysługuje również osobom, z którymi stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. art. 2 ust. 1 pkt 29). M. M. spełniła bowiem przesłankę rozwiązania stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników z powodu likwidacji pracodawcy lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od ubezpieczonej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. ZUS argumentował, iż zarówno (...) S. A. w W. jak i jej Zakład w K. nadal istnieją. Do dnia rozwiązania umowy o pracę ubezpieczona wykazała 32 lata, 6 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a po zaliczeniu pracy w rolnictwie od 21.04.1981 r. do 31.12.1982 r. okresy te wynoszą 34 lata, 3 miesiące i 25 dni. Okresy pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym po dniu 1.01.1983 r. nie mogą być uwzględnione do stażu ubezpieczeniowego, gdyż art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887), wymaga opłacania składek na Fundusz Emerytalny Rolników, a M. M. nie udokumentowała opłacania składek. Organ rentowy podał, iż nie można przyjąć, by wprowadził ubezpieczoną w błąd co do okoliczności nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego. Pracownik ZUS informował o możliwości ubiegania się o świadczenie przedemerytalne po ewentualnej likwidacji pracodawcy. Nie rozpatrywał natomiast każdego przypadku pracownika indywidualnie. ZUS wskazał, iż powoływany przez ubezpieczoną art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie jest podstawą przyznania świadczenia przedemerytalnego, a jedynie stanowi źródło definicji „rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy”.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona M. M., ur. (...), była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w (...) S. A. w W.- Zakład Produkcyjny w K.. Powyższy stosunek pracy ustał w dniu 31.01.2016 r. na skutek rozwiązania za wypowiedzeniem przez pracodawcę (świadcstwo pracy k. 6 a. e.). W świadectwie pracy podano, iż przyczynę rozwiązania stosunku pracy stanowiła likwidacja Zakładu. We wskazanej dacie ubezpieczona miała ukończone 50 lat.

Od 8.02.2016 r. M. M. była zarejestrowana jako bezrobotna z prawem do zasiłku. W dniu 21.09.2016 r. upłynął co najmniej 180-dniowy okres pobierania przez wymienioną zasiłku dla bezrobotnych (zaświadczenie z PUP w M. k. 16 a. e.).

W dniu 26.09.2016 r. ubezpieczona wystąpiła do (...) Oddział w S. o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego (k. 1-3 a. e.). Organ rentowy ustalił, iż pracodawca ubezpieczonej nadal istnieje. Na podstawie przedłożonych dokumentów ZUS ustalił, iż na dzień 31.01.2016 r. ubezpieczona udowodniła 32 lata, 6 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Staż ten został uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym rodziców do 31.12.1982 r. i wyniósł ostatecznie 34 lata, 3 miesiące i 25 dni. ZUS nie uwzględnił M. M. okresów pracy w rolnictwie po 1.01.1983 r., gdyż nie udowodniła ona opłacania składek na Fundusz Emerytalny Rolników. Z uwagi na okoliczność, iż na dzień 31.01.2016 r. ubezpieczona nie ukończyła 55 lat oraz nie legitymowała się 35 letnim okresem uprawniającym do emerytury jak również, iż pracodawca ubezpieczonej nie uległ likwidacji, decyzją z dnia 25 października 2016 r., organ rentowy odmówił przyznania M. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego (decyzja k. 30 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego ubezpieczona popierała odwołanie. Wskazała, iż o świadczenie emerytalne ubiegała się z powodu likwidacji zakładu pracy, a wg stanu na dzień 31.12.2015 r. posiada 34-letni okres ubezpieczenia (k. 36v a. s.).

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż nie spełnia ona przesłanek wymaganych do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Konstrukcja art. 2 ust. 1 pkt 1-6 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wskazuje, iż dla nabycia omawianego prawa należy spełnić warunki wyrażone przynajmniej w jednym z siedmiu (obok pkt 4 jest również pkt 4a) punktów

tego przepisu. W każdym bowiem z tych punktów uregulowano odmienne sytuacje, w których osoba ubezpieczona może ubiegać się o nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Bezsprzecznie, na dzień 31.01.2016 r. M. M. nie ukończyła 55 lat życia. Dlatego też nie spełnia ona jednego z wymogów do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Artykuł 2 ust. 1 pkt 5 tej samej ustawy przewiduje, iż prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje kobiecie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat. Organ rentowy natomiast ustalił, że M. M. wykazała do 31.01.2016 r., czyli do dnia rozwiązania stosunku pracy, 34 lata, 3 miesiące i 25 dni stażu ubezpieczeniowego. M. M. nie udowodniła, by okres ten wynosił 35 lat. Jak należy wywieść z art. 10 ust. 1 pkt 1 i a contrario z pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a do stosowania którego odsyła art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględnia się, jak okresy składkowe, przypadające od dnia 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, o ile dana osoba podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników i w tym okresie opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki. M. M. nie wykazała, by w okresach od 1.01.1983 r. do 31.05.1983 r. oraz od 1.10.1983 r. do 6.11.1983 r. podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników jako domownik rolnika i by z tego tytułu odprowadzone były składki na Fundusz Emerytalny (...). Dlatego też ZUS prawidłowo odmówił doliczenia tych okresów do stażu ubezpieczeniowego M. M.. W konsekwencji udokumentowany przez ubezpieczoną staż okresów składkowych i nieskładkowych jest krótszy niż wymagane w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych 35 lat i w związku z tym nie może ona nabyć spornego prawa.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, warunkiem, w przypadku kobiet, nabycia przedmiotowego prawa jest, by do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy (czyli w przypadku M. M. do 31.12.2015 r.) z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata. Stwierdzić należy, iż ubezpieczona w przywołanej dacie posiadała 34-letni okres uprawniający do emerytury i była zatrudniona w (...) S. A. w W.- Zakład Produkcyjny w K. przez okres co najmniej 6 miesięcy. Jednakże, w przypadku M. M. nie został spełniony warunek, by rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu likwidacji pracodawcy. Co prawda, informacja taka wynika z przedłożonego świadectwa pracy (k. 6 a. e.). Jednakże, jak wynika z Krajowego Rejestru Sądowego (informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu k. 39-42v a. s.), zarówno (...) S. A. w W. jak i jej Oddział-Zakład Produkcyjny w K. istnieje nadal. Przypomnieć należy, iż świadectwo pracy zawiera oświadczenia wiedzy i jak jest przyjmowane, stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc. Natomiast informacja z KRS wydana w trybie art. 4 ust. 4aa ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym z dnia 20 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 687), posiada, w zgodzie z treścią art. 4 ust. 3 tej samej ustawy, moc dokumentów urzędowych, a zatem moc, do której nawiązuje art. 244 kpc. W tej sytuacji, przy niezgłaszaniu przez ubezpieczoną innych dowodów na tę okoliczność wiążąca jest treść informacji z KRS. Nie ma również informacji świadczących o likwidacji tych podmiotów lub toczących się względem nich postępowań upadłościowych. W konsekwencji nie można również przyjąć, by rozwiązanie z ubezpieczoną umowy o pracę podyktowane było niewypłacalnością pracodawcy, tym bardziej, iż M. M. nie przedstawiała na taką okoliczność żadnych dowodów. Tym samym, ubezpieczona nie spełniła również wymagań określonych w art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Bezspornym było, iż ubezpieczona nie spełnia warunków wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1, 3, 4 oraz 4a ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Trafnie organ rentowy argumentował, iż powoływany przez ubezpieczoną art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie jest źródłem przyznania świadczenia przedemerytalnego. Z treści art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wyraźnie wynika, że odesłanie do wyżej wymienionej ustawy o promocji zatrudnienia miało na celu służyć wyjaśnieniu definicji „przyczyny dotyczące zakładu pracy”.

Ponadto, przywołane pojęcie stanowi przesłankę nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego tylko w zakresie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, a przepis ten wymaga dla kobiet ubiegających się o sporne świadczenie ukończenia do dnia rozwiązania stosunku pracy co najmniej 55 lat. Tymczasem, jak już wyżej wspomniano, M. M. w tej dacie ukończyła jedynie 50 lat.

W tej sytuacji przyjąć należy, iż nie ubezpieczona nie spełnia przesłanek ustawowych do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego. Nie ma zatem podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Na marginesie dodać należy, iż w tym stanie rzeczy nie ma większego znaczenia dla rozstrzygnięcia okoliczność, iż jak twierdzi M. M., miała by zostać wprowadzona błąd przez pracowników organu rentowego co do faktu spełniania przesłanek do nabycia spornego prawa. Decydujące bowiem znaczenie należy przypisać treści powszechnie obowiązujących przepisów ustawy, które determinują warunki do nabycia świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych, w tym wypadku prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ par. 1 kpc, odwołanie podlegało oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd Okręgowy oparł na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, która została wyrażona w art. 98 par. 1 kpc. Dlatego też, Sąd, na podstawie art. 98 par. 3 kpc w zw. z par. 99 kpc w zw. z par. 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) zasądził od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.